

РЕШЕНИЕ

№ 1209

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Даниела Гунева

ЧЛЕНОВЕ: Милена Славейкова

Ева Пелова

като разгледа дело номер **12394** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 10.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав по НАХД № 8114/2020 г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006733/09.06.2020 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С., с което на [фирма] /с предишно наименование [фирма]/, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за неизпълнение на дадено задължително предписание под № 7 по Протокол за извършена проверка /П./ № ПР 1939058/18.02.2020 г.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и за потвърждаване на наказателното постановление по съображения, че в случая не се касае за дадени от административния орган указания към работодателя, поради което случаят не попада в хипотезата по чл. 33, т. 3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк. С..

Ответникът по касационното оспорване, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, 18-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване, в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

В периода от 07.01.2020 г. до 18.02.2020 г. служители на ДИТ – С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма] /с предишно наименование [фирма]/, ЕИК[ЕИК]. Проверката приключила с издаването на протокол изх. № ПР 1939058/18.02.2020 г., с който на дружеството били дадени за изпълнение задължителни предписания. П. под № 7 било работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение на А. П. П. Ф., Г. Ж. К. и останалите работници и служители с неизплатени трудови възнаграждения, съгласно приложената ведомост за заплати за месец октомври 2019 г. за положения от тях труд през месец октомври 2019 г., съгласно чл. 128, т. 2 КТ. Срокът за изпълнение на предписанието, определен от контролните органи, бил до 23.12.2019 г. П. не било обжалвано и влязло в сила.

За времето от 18.02.2020 г. до 19.03.2020 г. била извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство дружеството като въз основа на изискани и представени от него документи до приключването на проверката, инспекторите от ДИТ - С. констатирали, че даденото с протокол изх. № ПР 1939058/18.02.2020 г. задължително предписание под № 7 не било изпълнено, като от страна на дружеството не били ангажирани доказателства, удостоверяващи изплащането на уговорените трудови възнаграждения на посочените в предписанието лица. Констатациите на инспекторите били обективирани в протокол за извършена проверка изх. № ПР2005740/19.03.2020 г.

Въз основа на тези фактически установявания срещу дружеството бил съставен АУАН № 22-006733/19.03.2020 г., в който подробно били описани обстоятелствата относно констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ като при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация, директорът на ДИТ - С. издал процесното наказателно постановление. Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът обосновал извод за незаконосъобразност на НП, тъй като нито актосъставителят, нито

административнонаказващият орган взели предвид разпоредбата на чл. 4, ал.1 т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците /загл. доп. ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г. /, съгласно която "за срока от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства, с изключение на производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове".

Прието е, че случаят с дадените с протокол изх. № ПР 1939058/18.02.2020 г. предписания, включително процесното, е именно такъв, доколкото се касае за срок за изпълнение на указания, дадени от административен орган на участник в административно производство, което не попада в лимитативно изброените изключения - по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и следователно към 17.03.2020 г. срокът за изпълнение на предписание № 7 не е бил изтекъл, съответно датата на нарушението е неправилно определена.

Решението е правилно като краен резултат.

Разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ гласи, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат принудителни административни мерки, в частност по т. 12 да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

Отговорността на дружеството е ангажирана за неизпълнение на даденото му задължително предписание под № 7 от Протокол за извършена проверка № ПР 1939058/18.02.2020 г. със срок за изпълнение 16.03.2020 г. Даденото на основание чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ задължително предписание представлява индивидуален административен акт, законосъобразността на който може да бъде оспорена по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс – чл. 405 КТ. По силата на изр. 2-ро на чл. 405 КТ даденото на основание чл. 404, ал. 1 КТ подлежи на предварително изпълнение. Отделно от това процесното предписание не е оспорено в 14-дневен срок от съобщаването му на 18.02.2020 г. /арг. от чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 405 КТ/, и е влязло в сила.

Процесното предписание не представлява дадено от контролните органи указание до работодателя и съответно не попада в хипотезата на чл. 3, т. 3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИПОРНСПП/, в редакцията, действала преди изменението, обнародвано в ДВ, бр. 34/09.04.2020 г. Разпоредбата предвижда, че за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното

положение спират да текат сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства, с изключение на производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Въпреки това изводът на решаващия съд, че датата на извършване на нарушението не е определена правилно е верен, с оглед разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 ЗМДВИПОРНСПП. Съгласно нея се удължава с един месец от отмяната на извънредното положение действието на административните актове, което е ограничено със срок и изтича по време на извънредното положение. Както се посочи по-горе процесното предписание № 7е със срок на изпълнение 16.03.2020 г. Предвид обявеното извънредно положение в страната и с оглед разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 ЗМДВИПОРНСПП следва да се приеме, че този срок изтича на 14.06.2020 г., съответно датата на нарушението е 15.06.2020 г., а не 17.03.2020 г. Предвид това обжалваното решение следва да бъде оставено в сила, като при този изход на спора разности на касатора не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, 18-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав по НАХД № 8114/2020.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Членове: 1.